

han har været Medlem af en anerkendt Kasse og som nydende Medlem har betalt sit skyldige Medlemsbidrag i de sidste 12 Maaneder før Understøttelsens Ydelse, skulde det være sikret, at Adgangen til Understøttelse i alt Fald ikke kan opnaas før det fyldte 19de Aar.

Imidlertid bestemmer Arbejdsløshedslovens § 16, Stk. 2, at Arbejds- og Socialministeren kan meddele Samtykke til, at en Kasses Vedtægt bestemmer, at en Lærling, som ved Læretidens Udløb optages i Kassen, inden for de første 12 Maaneder efter Læretidens Udløb skal kunne erholde Ret til en begrænset Understøttelse efter en kortere Medlemstid, dog ikke under en Maaned. Det er en Forudsætning for Understøttelsens Ydelse, at den paagældende er fyldt 18 Aar. Herved opnaar Udlærlinge inden for Fagene Understøttelse allerede forholdsvis kort Tid efter det fyldte 18de Aar, og et tilsvarende Forhold findes for de ufaglærtes Vedkommende. Vedtægten for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse fastsætter nemlig — med Hjemmel i en Praksis, der har været gældende i den Tid, Arbejdsløshedsforsikringen har eksisteret —, at et nydende Medlem, der har betalt Medlemsbidrag som bidragydende Medlem i et Aar (hvilket Bidrag svarer til Medlemsbidraget for nydende Medlemmer), kan opnaa Understøttelse af Kassen fra en Maaned efter det fyldte 18de Aar at regne.

En Ophævelse af disse Bestemmelser og Indførelsen af en Aldersgrænse paa f. Eks. 25 Aar — saaledes som man har været inde paa — vilde naturligvis udelukke Personer under denne Alder fra at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Om en saadan Foranstaltning har der dog ikke kunnet opnaas Enighed i Udvalget.

Derimod er der opnaaet Enighed om at skærpe de *Arbejdsbetingelser*, der i Øjeblikket stilles for at oppebære Understøttelse. Det er vel oplyst overfor Udvalget, at Ungdomsarbejdsløsheden i Løbet af Aaret 1941 har været stærkt nedadgaaende, men det er dog hævdet, at den gældende Ordning ikke indeholder tilstrækkelige Garantier imod, at der udbetales Understøttelse til Personer, som ikke har præsteret Arbejde i rimeligt Omfang. Efter Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, kræves det, at en forsikret skal have haft Arbejde som Lønarbejder i 26 Uger inden for de sidste 3 Aar, for at Understøttelse kan ydes, og er denne Betingelse i givet Fald ikke opfyldt, kan Understøttelse først udbetales, naar den forsikrede har haft Arbejde i 26 Uger inden for de sidste 12 paa hinanden følgende

Maaneder. Udvalget stiller herefter Forslag om, at det for *Ikke-Forsørgere under 22 Aar yderligere bestemmes*, at *Understøttelse ikke kan ydes de paagældende, medmindre de i de sidste 18 Maaneder, før Understøttelsen ydes, har haft 26 Ugers Arbejde*; er denne Betingelse ikke opfyldt, skal Understøttelse — ligesom efter Hovedreglen i § 15, Stk. 4, — først kunne udbetales, naar de har haft 26 Ugers Arbejde inden for de sidste 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Man har i denne Forbindelse været inde paa, om der ikke for *den første Ydelse* af Understøttelse burde stilles en *Arbejdsbetingelse*. Det er oplyst overfor Udvalget, at nogle Kasser her kræver, at et Medlem for overhovedet at opnaa Understøttelse skal have haft Arbejde i 52 Uger, og herefter — og til Dels som Konsekvens af den skærpede Arbejdsbetingelse for Ikke-Forsørgere under 22 Aar — stiller man Forslag om, at Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 16, Stk. 1, der fastsætter de ovenfor angivne Betingelser for den første Ydelse af Understøttelse, *suppleres med en Regel om, at det tillige skal kræves, at vedkommende skal have haft 52 Ugers Arbejde, hvoraf 26 Uger skal ligge inden for de sidste 18 Maaneder*.

I Overensstemmelse hermed stiller man Forslag om et nyt Stk. 6 i Arbejdsløshedslovens § 15 og om en Tilføjelse til § 16, Stk. 1.

Udvalget har dernæst overvejet, om man burde nedsætte de Understøttelsessatser, der gælder for de unge. Arbejdsløshedslovens § 15 indeholder 3 Maksimumssatser: en for Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Medlemstid, en for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover og en for Forsørgere. Der er altsaa ved selve Loven, hvis Satser findes yderligere gradueret i de enkelte Kassers Vedtægter, taget Hensyn til, at Understøttelsen til de unge Ikke-Forsørgere ikke bliver for stor. Da Understøttelsessatserne i det hele ikke er blevet reguleret fuldt ud efter Pristallet, saaledes som det er Forudsætningen efter Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, jfr. senest Lov Nr. 155 af 31. Marts 1941, og da Forsørgere yderligere er blevet begunstiget derved, at der ydes dem Børnetillæg, er de Personer, der oppebærer Understøttelse efter Kasserens laveste Sats, nemlig de unge Ikke-Forsørgere, allerede nu blevet saa forholdsvis ugunstigt stillet over for Ikke-Forsørgere med længere Medlemstid og over for Forsørgere, at Udvalget ikke finder Tidspunktet egnet til at indføre en yderligere lavere Maksimalsats for Ikke-Forsørgere med en kortere Medlemstid.